

[Hans Rasmussen.]

til eksempel i Romtraktaten fastholdes fuld bevægelighed for arbejdskraft inden for fællesmarkedet, tror jeg ikke, der er forskellige grader af fri bevægelighed. Det er min opfattelse, at den frie bevægelighed betyder, at enhver diskrimination baseret på arbejdernes nationalitet, for så vidt angår ansættelse, arbejds løn og andre arbejdsvilkår, vil være afskaffet. Konsekvenserne for et land som Danmark kan der jo altid tales om. Det er givet, at fremmede arbejdere vil vurdere forskellen i leveform, arbejdsvilkår, klima, sprogforskkel, men herudover er der sikkert ikke mange hindringer for, at fremmed arbejdskraft kan bevæge sig frit over vore grænser. Lad os ikke tro, at LO eller fagbevægelsen i øvrigt i Danmark, når vi har tilsluttet os Romtraktaten, kan lægge sig hindrende i vejen for, at fremmed arbejdskraft kan komme herind med henvisning til, at man i Nordjylland måske ikke har arbejde nok til nogle enkelte arbejdere. Skulle et dansk generelt forbud forsøges, vil det simpelt hen efter min opfattelse udløse kræfter, som vi ved et medlemskab ingen muligheder har for at overvinde.

Den ærede konservative ordfører, hr. Poul Møller, henviste til, at den danske kultur og det danske særpræg sikkert ikke er i fare; det klarer vi også ved den frie bevægelighed. Men jeg beder dog om også at kigge på den udvikling, der er i gang i Schweiz, hvor det viser sig, at der er en særlig fare til stede ved de mange mennesker, som de efterhånden har fået inden for de schweiziske grænser, og hvor det ikke længere er kulturelle spørgsmål, der gør sig gældende. Det er sociologiske, statspolitiske og befolkningspolitiske interesser, der slås med, og de har den allerstørste vanskelighed på det schweiziske arbejdsmarked for tiden.

Ved hjælp af vor økonomiske politik har vi i Danmark opnået en høj beskæftigelsesgrad. Hvorledes det vil gå under fællesmarkedet, hvor handelspolitikken over for tredjeland skal harmoniseres, således at den baseres på de samme principper, ved vi ikke noget om. Vil det gå ud over industriens afsætning til de europæiske markeder, som dog efterhånden har opnået en ansigelig størrelse? Kan vi afslutte tosidede handels-

aftaler med lande uden for fællesområdet uden at blive umyndiggjort i vor frie disposition? Så vidt jeg har forstået, betyder vor tiltræden af fællesmarkedet en betydelig begrænsning af handlefriheden på det handelspolitiske område. Dette kan jeg kun udlægge på den måde, at Danmark som medlem af fællesmarkedet får store vanskeligheder ved under internationale økonomiske forhandlinger at forfægte særlige danske synspunkter, og når vi ikke kan anlægge en selvstændig økonomisk politik herhjemme, kan det medføre ledighed, og dermed kuldcastes de perspektiver, som den høje regering gennem de senere år har anlagt som et mål for sin politik, nemlig fuld beskæftigelse.

Efter den høje regerings oplæg er jeg selvfølgelig klar over, at vi inden for de forskellige medlemsområder nøje får lejlighed til detaljeret at beskæftige os med de mangfoldige problemer, der skal klares, før en endelig godkendelse kan ske. Ved denne behandling, som ikke er og heller ikke har været en ren ekspeditionssag, må der også være lejlighed til at pege på de forventede besværligheder og vanskeligheder, der kan opstå for tusindvis af medborgere. Afgørelsen skal nu engang ikke træffes blot for den del af befolkningen, der kan forvente at få det bedre; et rimeligt hensyn må også tages til dem, der kan komme i farezonen og eventuelt blive udsat for økonomiske, sociale og dermed menneskelige vanskeligheder. Folketinget har derfor pligt til at gå til bunds med de undersøgelser, der skal foretages, og jeg er kun glad for de bemærkninger, som den højtærede udenrigsminister har fremsat herom.

Jeg skal i øvrigt ikke gå i dybden med hensyn til hele vor økonomiske politik og toldpolitikken, som formentlig står over for store ændringer, men jeg kunne ønske at høre et par ord fra den højtærede udenrigsminister herom. Hvorledes med tolden på vore råvarer og de maskiner, som vi ikke selv producerer i landet? Skal der efter Romtraktaten pålægges disse en gennemsnitstold med forøgede omkostninger for industrien? Hvis Danmark kommer ud for valutariske vanskeligheder, kan vi da underkastes afgørelser af en overstatslig myndighed, som derved sætter folketinget ud af spillet? Betyder tilslutningen til fælles-